

дате съ голѣмо ѿтвращеніе въ смрадны тѣ меса, въ
гноищата, въ водите ще са претворятъ дѣкото денъ
на мѹхи, кои то ви щете да ловите съ деснѣ тѣ си рѣ-
кѣ за да примѣните времѧ то съ тѣхъ. Азъ ви
увѣрjamъ, чи като порастете ѻюще малкш, ще да
добиете поголѣмъ волиъ за да испытвате всички-
те естественни чудеса.

Р Д О Т І І А.

Джрката, травыте, исичките садовы вообчи
разумѣватса пода естественното има, РАСТѢНИА,
а начинатъ, по кого то добиватъ бытието си, са и-
менува ПРОЗАБЕНИЕ, или да река почисто Никненіе.
Азъ думамъ начинъ на Съществованіето има затова,
щото и тїа съществуватъ и живѣатъ, да река така,
както и животните. Представете си, какъ малкото
зърно, което долженствова да произведе таково ра-
стѣніе, е, едно айце ѿдъшевленно; ѩ теплотата въ
пазухъта на землиѧ, измажувася тамъ и падра
на вънъ цвръ и изникнува малка трава, която
расте, увеличавася, сакий денъ укрѣплявася, защо
то са хране ѩ влагатъ на землиѧ. Това ра-
стѣніе, като съвършенниш порасте, принося зърно, сѣ-
ма, което щетакъ сѫщо да произведе младо растѣ-
ніе немъ совсѣмъ подобно: Послѣ като доживѣе
определено то си времѧ, изнемощава и повѣхнова,
исхнова и умира: това сѫщото са слѣчака и на-
животните.

Главните органи [орѣдїа] на растѣніата сѫ: ко-
ренете, пънътъ, стеблото, листовете, цвѣтовете, пло-
довете и сѣмлато.